NL

melanie bonajo

Thinking through Touch

21 mei - 12 juli, 2025

melanie bonajo, School of Lovers, 2024, full HD single channel videofilm met geluid, 38:45 min, in opdracht van HORA Theater, Zürich, scenografie gemaakt in samenwerking met Theo Démans (film still)

AKINCI presenteert met trots de solotentoonstelling *Thinking through Touch* van melanie bonajo. De tentoonstelling geeft een klein overzicht van bonajo's oeuvre met drie recente videowerken en een allesomvattende scenografie die in samenwerking met Théo Demans tot stand kwam, speciaal gecreëerd voor AKINCI. *TouchMETell* (2019), toont kinderen die de betekenis van grenzen en relationele veiligheid verkennen, en kan gezien worden als een opmaat naar *When the body says Yes* (2022), waarmee bonajo Nederland vertegenwoordigde op de 59e Biënnale van Venetië. Het meest recente werk, *School of Lovers* (2024), een samenwerking met performers met cognitieve beperkingen, is voor het eerst in Nederland te zien.

De drie videowerken zijn geworteld in queer, feministische, anti-ableistische en anti-racistische perspectieven op het lichaam, seks en intimiteit - voortkomend uit bewegingen die belichaamde kennis, radicale zachtheid en het recht op genot voorbij normativiteit centraal stellen.

De werken reageren op een wereld die wordt gevormd door controle, uitbuiting en uitsluiting - waar macht bepaalt wiens lichamen worden gehoord of ontkend. Ze laten zien hoe systemen ons vermogen tot verbinding conditioneren en bieden alternatieven gebaseerd op consent, zorg en lichamelijke autonomie. Ze vragen wat er gebeurt als we intimiteit terugclaimen uit systemen die ons van onszelf—en elkaar—vervreemden en beslissen wie wel of niet wordt beschermd.

Binnen deze werken wordt intimiteit niet geprivatiseerd of geproblematiseerd.
Aanraken is veerkracht.
Het is een collectieve praktijk. Het is politiek.

TouchMETell betrekt kinderen bij gesprekken over lichamelijke autonomie, consent en emotioneel bewustzijn. In een cultuur die deze thema's vaak uit de weg gaat of kinderen als

passief beschouwt, stelt dit werk dat jonge mensen wél in staat zijn hun grenzen aan te geven—als we hen serieus nemen.

When the body says Yes onderzoekt de intelligentie van gevoel en het helende potentieel van aanraking in een samenleving getekend door eenzaamheid en prestatiedruk. Via queer rituelen van consent en genot ontstaat ruimte voor zachtheid, vertraging, belichaamd luisteren en wederzijds respect—vooral voor wie aan de randen van de norm leeft.

School of Lovers is een samenwerking met performers met een cognitieve beperking. De film herkadert seksuele voorlichting als een gedeelde, inclusieve ruimte en stelt vragen over wie toegang krijgt tot kennis, wiens verlangens worden gelegitimeerd, en hoe we leren over lichamen, gender en grenzen wanneer systemen ons laten vallen.

Deze tentoonstelling nodigt je uit om te bevragen wat je is aangeleerd over aanraking en intimiteit, om schaamte af te leren, en om je lichaam, grenzen, stem en behoeften op je eigen voorwaarden terug te claimen. Ze plaatst de clitoris, de knuffel, de ongemakkelijke vraag en de eerlijke nee centraal—als daden van verzet en transformatie.

Touch is resilience.
Trust is a praxis.

Dit is een ruimte om gelijkheid opnieuw te verbeelden—niet door gelijkheid, maar door belichaamde verschillen. Niet iets om alleen te aanschouwen, maar iets om te oefenen, mee te nemen, en voort te zetten.

- tekst door melanie bonajo

Biografie

melanie bonajo (they/them/theirs) is kunstenaar, filmmaker, seksuologisch lichaamswerker, somatisch sekscoach en -voorlichter, facilitator van knuffelworkshops en activist. Door middel van hun video's, performances, foto's en installaties onderzoeken ze de huidige vraagstukken van het samenleven in een verstikkend kapitalistisch systeem en behandelt bonajo thema's van afnemende intimiteit en isolatie in een steeds sterielere, technologische wereld. De experimentele documentaires van bonajo gaan vaak over gemeenschappen die leven of werken in de marge van de samenleving en de paradoxen die inherent zijn aan ideeën van comfort met een sterk gevoel voor gemeenschap, gelijkheid en lichaamspolitiek. Hun initieerde het collectief Skinship - A touch based place for Kinship -, een queer ruimte voor alle lichamen om somatisch te leren over aanraking en intimiteit.

In 2014 begon melanie bonajo met hun monumentale Night Soil Trilogy, bestaande uit Night Soil - Fake Paradise (2014), Night Soil - Economy of Love (2015) en Night Soil - Nocturnal Gardening (2016). Night Soil is een trilogie van documentaires die progressieve (soms illegale) benaderingen presenteren door middel van de portretten van ayahuasca-gebruikers, sekswerkersactivisten of boerinnen. In 2016 verscheen Progress vs Regress, gevolgd door Progress vs Sunsets in 2017. Deze nieuwe trilogie onderzoekt het uitsterven van kwetsbare groepen door de ontwikkeling van technokapitaal, maar ook het uitsterven in abstracte zin, van gevoelens en gedachten. In TouchMETell (2019) nodigt bonajo kinderen (en volwassenen) uit om na te denken en te praten over intimiteit. In 2022 werd When the body says Yes gepresenteerd als Nederlandse inzending op de Biënnale van Venetië. School of Lovers (2024) werd geproduceerd in samenwerking met HORA theater in Zürich.

melanie bonajo studeerde aan de Gerrit Rietveld Academie en voltooide residencies aan de Rijksakademie voor Beeldende Kunst in Amsterdam (2009-10) en aan ISCP in New York (2014). Hun werd genomineerd voor de Nam June Paik Award (2018) en de Prix de Rome (2017) en won de IFFR Tiger Award (2016).